

[Žmogaus kova prieš valdžią - tai atminties kova prieš užmaršumą](#) :: Your Favorite Site

Ekspertai - visa tiesa apie ekspertus

Nereikia to popierėlio. Diplomas nieko nereiškia. Studijuojant būtina dirbti, nes kitaip darbo rinkoje būsi bevertis. Labai dažnai viešojoje erdvėje plinta būtent tokios šnekos, kurias skleidžia visokio plauko „ekspertai“.

Kas yra tie ekspertai ir ką šiais laikais reiškia eksperto institucija? Kartais man labai įdomu, kodėl žiniasklaidoje tam tikrais klausimais visada pasisako būtent konkretus žmonių ratas. Pvz., tai, kad apie politiką, geopolitinę situaciją visada savo nuomonę rėžia tas pats, nuvalkiotas ir po visas įmanomas laidas iššasytas politologų ratelis, apie ekonomiką – tie patys ekonomistai, dar galima paaiškinti pažintimis, žurnalistų nesugebėjimu kritiškai vertinti situacijos ir tam tikrų verslo grupių, finansuojančių konkrečias žiniasklaidos priemones, siekiais. Pavyzdžiui, norint, jog tam tikra aktualia tema šalyje vyrautų tam tikra suinteresuotoms grupėms palanki nuomonė. Kad ir apie atominės elektrinės projektą, kuris kažkodėl sėkmingai marinamas. Akivaizdu, kad tai – kelias energetinės nepriklausomybės link, bet, jeigu paklaustumėte kokio nors žiniasklaidoje afišuojamo „eksperto“ nuomonės, jis pasakys, kad „reikia dar kartą atsiklausti visuomenės nuomonės“, „neverta priimti skubotų sprendimų“. Kam tokie „ekspertai“ naudingi? Ogi Rusijoje interesų turinčioms grupėms. Tai, kad apie politiką komentuoja politologai, apie ekonomiką – ekonomistai, dar galima paaiškinti logiškai, tačiau neretai žiniasklaidoje išnyra ir tokių „ekspertų“, kad noris tik galvą į sieną trankyt. Didžiausia problema yra ta, kad viešumoje jie rėminami ir pristatomi kaip specialistai, savo srities žinovai. Vienas tokių – kažkokios personalo atrankos įmonės vadovas Karolis Blaževičius, kurį, pastebėjau, labai pamėgo DELFI. Štai keli kultiniai jo perliukai, kuriuos paskubom pavyko išgūglinti: „Bent jau ketvirtame kurse, manau, grubiai pasakysiu, daugeliui studentų Lietuvoje aplinkybės leidžia dirbti. Tikslųjų ir gamtos mokslų sritys yra labiau užimtoms, tačiau socialinių mokslų srityje užimtumas yra tikrai mažesnis. Taigi, jei įmanoma, siūlyčiau šių sričių studentams rimtai pagalvoti apie darbo ir mokslo sinergiją“, – įsitikinęs pašnekovas. „Mano įsitikinimu, tokiam pašnekovui nepraverstų pasidomėti bent viena iš socialinių ar humanitarinių mokslų programų, peržvelgti privalomos literatūros sąrašus ir tada komentuoti apie tai, ko, akivaizdu, jis nei kiek neišmano. Jei ir tai nepadės, nebeturiu ką patarti... Ypač filologijoje, socialiniuose moksluose tikrai tai įmanoma – kiek jie laiko praleidžia nieko neveikdami, už tai galėtų kažką naudingo visuomenei padaryti“, – įsitikinęs pašnekovas. „Šią citatą, beje, DELFI jau išėmė, nes, matyt, darbo rinkos „ekspertas“ mėgsta skaityti straipsnių komentarus, kurie jo atžvilgiu nebuvo patys palankiausi. Ar čia dar reikia mano papildomo komentaro? Markso turbūt p. Blaževičius neskaitė, nes užsiėmė visuomenei naudingesne veikla, bet iš marksizmo yra atėjusi šioje vietoje puikiai tinkanti klaidingos sąmonės sąvoka...“ K. Blaževičiaus teigimu, darbdaviui dažnai nusišvilpti į išsilavinimą – jo reikšmė persūdoma. „Kad patirtis ir asmeninės savybės darbe vaidina reikšmingą vaidmenį – neneigsiu, tačiau žmogus be išsilavinimo arba tas, kuris jį įgijo „lengvatinėmis“ sąlygomis, mano supratimu, labai greitai atsiskleidžia pačiomis tamsiausiomis spalvomis. Pavyzdžiui, p. Blaževičius šiame straipsnyje, iš kurio ištraukiau citatą, mini ir populiariusius pardavimų vadybininkus. Pardavimų vadybininkams, be šimtmetės darbo patirties, labai svarbu būti komunikabiliems, mokėti užmegzti pokalbį ir šitaip pritraukti klientą. Dabar bandau įsivaizduoti situaciją, kai vidurinį išsilavinimą turintis pardavimų vadybininkas, kuris nors ir turi daug darbo patirties ir yra perskaitęs visas DELFI naujienas, bando užmegzti pokalbį prie pietų stalo su kokios nors tarptautinės kompanijos CEO. Spėju, kad pokalbis būtų skurdus, nebent vadybininkas savo žinių ir išsilavinimo stygių bandytų maskuoti temomis apie lietuviškus cepelinus. Spėju, kad toks tamsuolis tarptautiniams rykliams paliktų nykų išpūdį, kokį jis greičiausiai paskubomis susidarytų ir apie kitus Lietuvos specialistus. Taigi mano išvada skamba šitaip: jeigu turi galimybę mokytis – mokykis, nes dirbti, persidirbti ir nusidirbti visada suspėsi. O „ekspertų“ perdėto liaupsinimo, deja, turbūt jau nepakeisi, nes jis giliai įsišaknijęs į mūsų viešąją erdvę. Autorius GELEŽINIS VILKAS

Date created: 2014/08/02-